

Bílichovský občasník

září - říjen 2016

Měsíc **září** - pochází ze staročeského zářuj, což znamená za říje. Tedy když má zvěř choutky.

Říjen – tady je odvození od říje ještě znatelnější.

Vážení spoluobčané,
přikládáme informaci o povinné kontrole kotlů v roce 2016:

Povinné kontroly kotlů v roce 2016

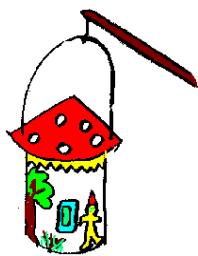
Podle ustanovení § 17 odst. 1 písm. h) zákona 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší je **provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění** povinen provádět jednou za dva kalendářní roky prostřednictvím osoby, která byla proškolená výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě (dále jen „odborně způsobilá osoba“), kontrolu technického stavu a provozu zdroje a předkládat na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností doklad o provedení této kontroly vystavený odborně způsobilou osobou potvrzující, že spalovací stacionární zdroj je instalován, provozován a udržován v souladu s pokyny výrobce a zákonem. Provozovatelem zdroje se rozumí právnická anebo fyzická osoba, která zdroj skutečně provozuje; není-li taková osoba známá nebo neexistuje, považuje se za provozovatele vlastník spalovacího stacionárního zdroje. **Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje je povinen zajistit provedení první kontroly technického stavu a provozu zdroje podle 17 odst. 1 písm. h) nejpozději do 31. prosince 2016.**

V praxi to tedy znamená, že i domácnosti si budou muset do konce roku 2016 nechat zkontrolovat technický stav kotle na tuhá paliva, s nímž vytápějí svůj rodinný dům. Napřesrok totiž po nich mohou obecní úředníci chtít doklad, zda je kotel v pořádku a je provozován v souladu se zákonem a s pokyny jeho výrobce. Pokud ho majitel nepředloží, hrozí mu pokuta až 20 000 Kč.

Seznam odborně způsobilých osob proškolených pod dohledem Hospodářské komory ČR bude zveřejňován Hospodářskou komorou ČR na jejích webových stránkách (www.hkcr.cz). V případě spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž výrobce již zanikl nebo není zjištěitelný, může kontrolu technického stavu, provozu a instalace provádět odborně způsobilá osoba proškolená jiným výrobcem stejného typu spalovacího zdroje (stejný způsob spalování, stejná nebo obdobná konstrukce spalovacího stacionárního zdroje).

Fyzickým i právnickým osobám proto doporučujeme pro zajištění technické kontroly technického stavu a provozu kotle využít **níže uvedený seznam OZO** <http://www.aptt.cz/opravneni-ozo.php>, kde je možno nalézt i sdělení MŽP s podrobným popisem předmětu a rozsahu kontroly včetně vzoru dokladu o kontrole. Seznam je průběžně doplňován.

Pozvánka na:

Martinský lampionový průvod

Vycházíme od OÚ Bílichov v sobotu 12.11.2016 v 17:30 h.

Pro účastníky je připraveno malé občerstvení a ochutnávka svatomartinského vína.

Lampiony a dobrou náladu sebou!. Ukončení akce do 18:30h.

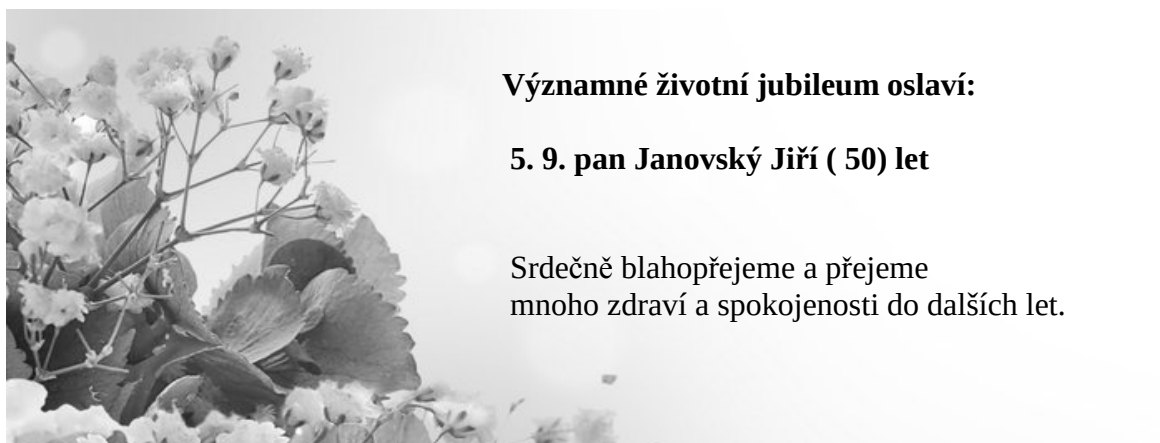
Následuje:

Posvícenská zábava

od 20:00 v KD Bílichov - hraje: ARIES

Po celou dobu konání akce zajišťuje občerstvení penzion Na Pile.

Blahopřejeme:

Významné životní jubileum oslaví:

5. 9. pan Janovský Jiří (50) let

Srdečně blahopřejeme a přejeme mnoho zdraví a spokojenosti do dalších let.

Do naší obce vítáme dva nové občánky:

Dne 3.6. se narodil **Kryštof Martinovský**

Rodiče – Daniela Řečínská a Radek Martinovský

Dne 24. července se ve slánské porodnici narodila

Lenka Heroutová. Váha 3,39 kg, míra 50 cm.

Rodiče - Alena Svobodová a Ondřej Herout

Šťastným rodičům blahopřejeme a miminkům přejeme hodně štěstí a zdraví.

Zprávy z klubu BIS

Na 16.-18. září máme v plánu opět vyrazit do našich oblíbených Jizerských hor. Podívat bychom se chtěly: na broušení kamenů a výrobu šperků v Mírové pod Kozákovým, na byliny z Ráje ve Sněhově a do Kartonážky v Desné. Druhý den nás čeká Harrachov a v neděli se těšíme na pivovar Svijany a zámek Liblice.

Kultura

Dne 6. srpna od 14.00 hodin se konali **Bílichovské slavnosti**. Letošní oslavy se zúčastnilo velké množství občanů jak z Bílichova, tak i okolních obcí. Osobní automobily lemovaly okraje silnic téměř po celé obci. Velké množství lidí přilákala avizovaná návštěva umělců z Prahy. Celý hudební maratón zahájila Žižkovanka Petra Soviče.

Žižkovanka

Orchestr založil 1. září 1971 pan Josef Jelínek a to v Závodním Klubu Oceláren ČKD v Praze 9- Vysočanech. Kapela začala působit po pražských hudebních scénách například na Vlachovce, Ořechovce, v Hotelu Tichý atd. Právě Hotel Tichý a vůbec velký zájem ze strany žižkovských rodáků zapříčinil, že orchestr si pro svou věrnost Žižkovu ponechal název Žižkovanka. Dalším velkým angažmá byla scéna v objektu KD Vltavská, kde Žižkovanka odehrála celou řadu tanečních čajů a její angažmá trvalo neuvěřitelných 22let až do podzimu roku 2007, kdy se Žižkovanka rozloučila svým posledním koncertem. Žižkovanka je držitelem mnoha ocenění za svou hudební tvorbu a tím posledním je první místo v soutěžní přehlídce dechových orchestrů s názvem "Praha vítá dechovku" z roku 2007. Na podzim roku 2008 odchází do penze 85letý kapelník Josef Jelínek a na jeho místo se postavil zpěvák a trumpetista Petr Sovič, který předtím od roku 2007 působil u orchestru na pozici manažera a zpěváka. Pod taktovou nového kapelníka dochází k výrazným změnám ve složení orchestru a také jeho tvůrčí činnosti. V současné době se orchestr omladil, pravidelně koncertuje po celé ČR, v zahraničí a také spolupracuje na významných sociálních projektech zaměřených na seniory ve spolupráci s některými pražskými obvody.

Petr Sovič se narodil 18. října 1987 v Praze. Od útlého dětství tíhne k jazzové a swingové muzice. V 13letech začíná hrát na trubku a o dva roky později na bicí v ZUŠ v Praze 9. I přes jeho vřelý vztah k hudbě se rozhodl studovat ekonomii a to nejprve na Obchodní Akademii Kollárova v Praze a později na České zemědělské univerzitě v Praze. V průběhu studií se i nadále věnuje aktivně hudbě a zpěvu a v 17letech hledá uplatnění jako zpěvák u některého z pražských big bandů. Z důvodu nedostatku příležitostí se ovšem vydává vlastní cestou a stává se kapelníkem legendární pražské dechovky- Žižkovanky. V roli kapelníka a zpěváka získává své první cenné zkušenosti a učí se od starších kolegů.

V roce 2011 si plní sen o vlastním big bandu a jako zpívající kapelník zakládá Golden Big Band Prague, který se později pevně usadil na české hudební scéně.

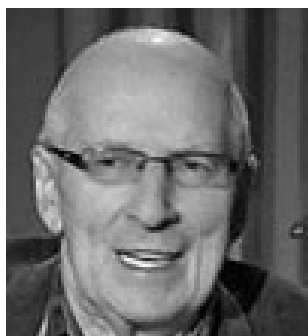
Všichni nedočkavě očekávali příjezd Milušky Voborníkové, která uvízla v dopravní zácpě. Přijela s hodinovým zpožděním, ale všichni jsme ožili, když vystoupila na podium.

Zpěvačka **Miluška Voborníková** se narodila 25. prosince a je rodačkou z Mladé Boleslavi, kde také vystudovala střední zdravotnickou školu. Své pěvecké vlohly zdokonalovala následným studiem na Lidové konzervatoři v Praze. Mezitím uspěla v konkurzu do divadla Semafor, kam byla v roce 1968 angažována jako zpěvačka. Počátkem sedmdesátých let zabodovala Miluše Voborníková na domácích festivalech Děčínská kotva a Bratislavská lyra, v roce 1972 získala Cenu novinářů na polském festivalu v Sopotech. Kromě zpěvu a divadla se Miluše Voborníková příležitostně uplatnila i jako herečka před kamerou. V roce 1972 začala Voborníková spolupracovat se zpěvákem Petrem Spáleným a stala se jeho druhou manželkou. Od roku 1990 je Miluše Voborníková členkou Divadla Jiřího Grossmanna. V současné době vystupuje pouze příležitostně.

Další, kteří se dostavili na naši slavnost byli Pavlína Filipovská a Karel Štědrý.

Pavlína Filipovská je dcerou herce Františka Filipovského a narodila se 28. května 1941 v Praze. Vystudovala gymnázium, ale již záhy se uplatnila v televizi, kam nastoupila v roce 1958 jako televizní hlasatelka a uvaděčka dětských pořadů. V letech 1959-1963 byla angažována v divadle Semafor; své tehdejší působení považuje za stěžejní etapu svého profesionálního života. I když pěvecká dráha Pavlíny Filipovské není nijak oslnivá, právě v Semaforu nazpívala svůj životní hit, Včera neděla byla. V Apollu se seznámila se zpěvákem Petrem Spáleným, s nímž pak několik let žila a má s ním dceru Pavlínu Volfovou-Spálenou, dnes známou novinářku. V letech 1969-1974 působila Pavlína Filipovská v divadle Rokoko, od roku 1974 pak byla na volné noze.

Herec **Karel Štědrý** pochází z učitelské rodiny a narodil se 10. dubna 1937 v Praze. Maminka si přála mít ze syna inženýra a její přání realizoval Karel Štědrý po maturitě studiem na stavební fakultě Vysoké školy železniční v Praze. V oboru železničního stavitelství nakonec dosáhl titulu inženýra, toto povolání ale nikdy nevykonával. Díky vrozeným začal již v roce 1953 amatérsky zpívat. Zlomovým byl pro něj rok 1958, kdy navázal spolupráci s Jiřím Suchým a Jiřím Šlitrem a vystupoval s nimi v Redutě. V roce 1959 patřil k zakládajícím členům divadla Semafor, kde setrval ve stálém angažmá do roku 1962. V letech 1962-1972 působil Karel Štědrý v Divadle Rokoko. Kromě práce v divadle se začal prosazovat především jako populární zpěvák, z jeho tvorby jsou dodnes legendární duety Mám malý stan nebo Milenci v texaskách. Od počátku šedesátých let byl velmi vytíženým umělcem, do této doby také spadají jeho první filmové role. V roce 1972 opustil angažmá v Rokoku a od té doby působí na volné noze. Až do konce 80. let patřil k nejvytíženějším osobnostem v umělecké branži a především díky častým televizním vystoupením udržoval své populární postavení. Karel Štědrý vystupuje na jevištích a pódii dodnes.

ze zdroje: www.fdb.cz - připravila: Alena Strunová

Putujeme po číslech popisných

č.p. 7

Roku 1840 byl majitelem František Halíř, ten prodal Václavu Kindlovi. 26. září 1878 vyhořelo. Po panu Kindlovi zdělila dcera Marie, která se provdala za Josefa Stehlíka, zdělil syn Emanuel.

Roku 1923 prodáno Josefu Martinovskému ze Samotína a jeho ženě Anežce, rozené Červenkové ze Srbče za 80 000 korun. Měli 4 děti – Františka, Josefa, Václava a Annu. Josef hospodařil do 84 let.

V roce 1957 předal Františkovi a jeho ženě Julii, rozené Kořánové. Měli syna Františka a dceru Annu. Po smrti Františka prodala Julie část zahrady a stodolu panu profesorovi Smyčkovi z Kladna. Ostatní nemovitosti a zahradu zdělila vnučka (po synovi Františkovi) Alena Hajmanová. Nebydlela zde.

V roce 2003 prodala manželům Vratislavu Matičkovi a Marii. Provádějí úpravy v domě.

V roce 2006 výměna střešní krytiny.

č.p. 8

Stavěno roku 1904. Majitel Josef a Anežka Kučerovi. Dům stával mezi č.p. 7 a 9. Prodán Ján Drobnému, hrnčíři a ten jej prodal Ján Kosovi. Ján Kos přenechal dceři, která se provdala za Emanuela Mistolera.

Dům stál proti č.p. 4 a následkem stavby silnice 1907 byl zbořen, neboť v těchto místech byla cesta tak úzká, že sotva projel povoz.

Toto číslo popisné dostal Josef Kučera pro stavbu domu. V roce 1912 vykopali studnu a postavili dům. Manželka Josefa Kučery Božena pocházela z rodu Horovic z Líského. Skončila tragicky, oběsila se u Frajů v kůlně. Předáno Josefu a Marii, rozené Horové z Bílichova. Měli hospodářství, koně. V roce 1972 vstupují do JZD jako poslední soukromě hospodařící v okolí.

Měli dva syny, Josefa a Jaroslava. Josef pracoval v JZ, vystudoval vysokou zemědělskou školu a stal se Ing.

Jaroslav se dal na dráhu lesnickou. Mají dva syny.

Marie Kučerová zemřela v roce 1990, Josef v roce 2002. Hospodářství rozděleno mezi oba syny. Jaroslav zdělil dům a hospodářské budovy. Josef novou stodolu, chlév a polnosti.

č.p. 9

Více jak 300 let starý rod.

Josef Stehlík a Marie, rozená Šárová ze Hřešic. Druhý největší zemědělec v obci co se týče rozlohy polností. Za 1. světové války zde zakopán zvon z místní kapličky.

Měli dceru Marušku a syna Josefa. Josef hrával za Bílichov fotbal. Později bydlel s rodinou v Praze.

Po smrti rodičů zdělila dcera, která se provdala za pana Jelínka ze statku v Telcích. Spolu měli dceru Janu. Rozvedli se.

Druhý manžel František Sosna pocházel od Strakonic. Spolu měli dceru Milenu a syna Bohuslava.

V roce 1959 vstoupili do JZD. V roce 1984 darovací smlouvou předali svým třem dětem. Marie zemřela v roce 2002 ve věku 81 let. Byla to milá, sečtělá paní. Zúčastňovala se dění v obci. V neděli si pravidelně zašla do kostela. František zemřel v roce 2005 ve věku 90 let.

připravila: Irena Bečvářová

O svém životě vypráví pan Antonín Steklý

Antonín Steklý se narodil 28.8.1931 v Ústí nad Labem. Po smrti babičky, kdy zůstával sám doma, protože matka chodila do práce, neměl se o malého Toníka kdo starat. Zasáhly úřady, byl svěřen do péče neznámých lidí a odešel do obce Číměř u Jindřichova Hradce. Zde navštěvoval 1. – 4. třídu základní školy.

V roce 1942 se matka provdala a dostala Toníka zpět. Doma v Ústí nad Labem – Krásném Březně na něho již čekali dva bratři – Lojza a Petr. Zde dochodil školu. Po válce přibyl ještě bratr František (sourozenci po otci nevlastní).

Ve „Spolku pro chemickou a hutní výrobu“ v Ústí se vyučil zámečníkem a pracoval zde až do roku 1952, kdy narukoval na vojnu.

První rok sloužil v Berouně, druhý potom ve Slaném. Zařazen byl jako řidič obrněného transportéru.

Ve Slaném se seznámil s Věrou Vacířovou, narozenou 29.10.1935, kterou si 6.8.1955 vzal za svou zákonitou manželku.

Po vojně pracoval ve slánské „Mlékárně“, jako údržbář. Další zaměstnání si našel v DVPZ – později Drobné zboží, kde pracoval jako řidič dlouhých 24 let a 10 let jako vedoucí autodílny. Odtud odchází v roce 1991 do důchodu.

V roce 1996 se manželé Steklých stěhují na Bílichov do č.p. 23.

Po několik let pracoval s panem Josefem Nejedlým pro obec.

S manželkou Věrou vychovali dvě děti. Syna Luboše, narozeného 26.7.1956, a dceru Alenu, narozenou 4.4.1960. Syn Luboš se oženil s Romanou Froncovou z Lotouše a nyní bydlí ve Slaném. Dcera Alena si vzala Pavla Strunu z Loun a do roku 2014 bydleli ve Slaném. Od roku 2014 jsou i oni občany naší obce.

Po dlouhých letech společného života manželka Věra 22.3.2013 zemřela.

Pan Antonín Steklý oslavil 28. srpna své 85. narozeniny a i přes svůj dosti vysoký věk je stále čilý. Je otcem dvou dětí, dědečkem pěti vnoučat a pradědečkem čtyř pravnuků. Zejména pro malého Matýska je jeho dědeček Toníček.

Ač není bílichovským rodákem, obec si zamiloval již v mládí. Od roku 1963 jezdil s rodinou na Bílichov stanovat, posléze postavil chatu a nakonec se do obce přestěhoval k trvalému pobytu. V obci žije již 20 let.

rozhovor připravila Alena Strunová

Háj Líský – Líská stráň

Háj Líský je významný porosty slabých a nepřirůstavých borovic lesních se slabou příměsí břízy bělokoré a dubu zimního, které lze hodnotit jako vápnomilné lesostepní bory. Keřové patro tvoří krušina olšová a ptačí zob obecný s několika exempláři jalovce obecného. Součástí rezervace i je i přilehlé hliniště. Jedinečná lokalita, mimořádně bohatá na orchideje. Připravuje se vyhlášení Evropsky významnou lokalitou.

Chráněné rostliny

V lokalitě Háj Líský se vyskytují vzácné rostliny: vemeník dvoulistý a zelenavý, pětiprstka žežulník, vstavač nachový, kruštík tmavočervený, širolistý a růžkatý, okrotice bílá, bradáček vejčitý, pětiprstka hustokvětá, smrkovník plazivý a hlísník hnízdák.

Líská stráň

Líská stráň je u ukázkou výhřevných stanovišť na jižně orientovaných svazích erozních údolí směřujících z oblasti tabulové plošiny Džbánu k východu. Stráně na vápnitých půdách s opukovým podložím jsou bohatým stanovištěm řady ohrožených druhů teplomilného hmyzu a nalezištěm vzácné květeny, např.: okrotice červená, okrotice bílá, vstavač nachový, vstavač vojenský (nejspíš jediná lokalita na celém Dobersku) a bradáček vejčitý.

vemeník zelenavý

Vytrvalá, 20-40 cm vysoká bylina s přímou lodyhou. Přízemní listy jsou široce vejčité, často více než dva, na lodyze se objevují až 3 menší, kopinaté lístky. Květenství je řídký, válcovitý klas. Květy jsou nazelenalé nebo žlutavě bílé. Kvete od května do července.

Roste v lesích (listnatých, ale i jehličnatých), lesních lemech, ve světlých křovinách, na loukách. Vyhovují mu čerstvé až vlhčí, živinami středně bohaté půdy.

Vemeník je středně mykotrofní.

Vemeník zelenavý je zařazen mezi **ohrožené druhy** rostlin ČR. Zákonem je zvláště chráněný jako ohrožený taxon. Vyskytuje se méně často než příbuzný druh vemeník dvoulistý.

Pětiprstka žežulník je vytrvalá bylina z rodu pětiprstka. Rostlina je vysoká 25-55 cm. Roste na světlých loukách nebo okrajích lesů a kvete od května do července.

Patří k **ohroženým druhům** v České republice.

Kruštík tmavočervený

Kruštík tmavočervený je vytrvalá bylina z rodu kruštík. Česky se tento druh kruštíku nazývá někdy žežulka černočervená. Rostlina dorůstá 20-60 cm. Oddenek je krátký a silný s hojnými kořeny, z něho vyrůstá chlupatá lodyha, která má nachovou barvu. Listy jsou vejčité až vejčitě kopinaté, spodní strana listů mívá také nachový odstín. Listy jsou dlouhé 7-10 cm. Květenství je husté a kvítky jsou orientované na jednu stranu. Květy jsou velmi nápadné svou červenavou barvou, ale někdy se vyskytují i jiné barvy – žlutá, bílá nebo žlutozelená. Kruštík tmavočervený kvete během května a června.

České republice patří k **chráněným druhům**.

Kruštík tmavočervený roste od nížin do subalpínského stupně především ve světlých listnatých a jehličnatých lesích, ale vyskytuje si i kolem cest a v opuštěných lomech. Vyžaduje vápnité půdy. V České republice roste především na vápencích v jižních a jihozápadních Čechách (Sušicko, Strakonicko, Českokrumlovsko), méně hojně i ve východních Čechách a na Moravě.

Kruštík růžkatý

Kruštík růžkatý je vzpřímená vytrvalá rostlina rostoucí jednotlivě nebo ve skupinách po několika jedincích. Dorůstá 20–45 cm (maximálně až 85 cm). Oddenek tohoto druhu kruštíku je krátký, vodorovný nebo i vystoupavý a má hodně dlouhých a širokých kořenů. Lodyha je porostlá drobnými chlupy a 2–4 šupinami ve spodní části. Největší list je dlouhý až 10 cm a široký až 4 cm, listů na rostlině narůstá 4–8. Květenství obsahuje proměnlivý počet květů – mezi 3 a 40. Barva květů je bělavá, se žlutým a zeleným nádechem. Hypochil (vnitřní část květu) je hnědo-nachový. Rostliny kvetou od poloviny června do první poloviny srpna.

V Čechách je to **vzácný druh** – roste pouze na několika lokalitách.

Kruštík růžkatý roste především v oblastech pahorkatin, výjimečně i v horských oblastech. Preferuje prosvětlené lesy (listnaté i jehličnaté), okraje lesů a osluněné stráně. Vyhledává vápnité půdy vyvinuté na bazickém podloží. V Čechách je to vzácný druh – roste pouze na několika lokalitách.

Druh je často zaměňován s kruštíkem širolistým, proto nejsou rozšíření těchto druhů spolehlivě zmapována. Vzácně se s tímto druhem může i křížit.

ze zdroje : wikipedia

připravila: Alena Strunová

Po stopách dřevěných zvoníček - 5

Běleč

Za další zvonici z roku 1717 budeme putovat do Bělče. Od ostatních se odlišuje tvarem i velikostí. Jde o drobnou stavbu čtvercového půdorysu vztyčenou na nízké podezdívce, vyrovnávající pouze nerovnost svažitého terénu, na které je položen roubený věnec. Do něho je začepována nosná konstrukce, která je svisle bedněná prkny. Vysokou stanovou střechu pak kryje šindel a ukončuje otevřená lucerna, zastřešená šindelovou valbičkou na dřevěných sloupcích. Barokní zvon byl nedávno odcizen.

Libušín

Zřejmě nejznámější zvonice na Kladensku je dřevěná zvonice u kostelíka sv. Jiří v Libušíně, datovaná zhruba do r. 1500. Původní gotické zvony od Bartoloměje Berounského se nedochovaly. Zvon z r. 1526 byl zrekvírován v r. 1917, starší z r. 1504 byl ukraden v r. 1996.

Skůry

Siluetu zaniklého kostela sv. Bartoloměje ve Skůrách, jehož kamenné architektonické články byly později zasazeny do hřbitovní zdi, doplňovala dřevěná zvonice, která nesla zvony od Antonína Schönfelda 1712, rekvírován 1917 a Bartoloměje Berounského 1510. Ze Skůr snad pochází jeden z nejstarších dochovaných zvonů kraje, který je dnes uložen v Národním muzeu, a to z dílny pražského zvonaře Hanuše, který jej ulil v letech 1473 – 1483.

ze zdrojů: www.bohemia-centralis.cz, wikipedia, literatura autora Vladimíra Přibyla
www.mistopiseu

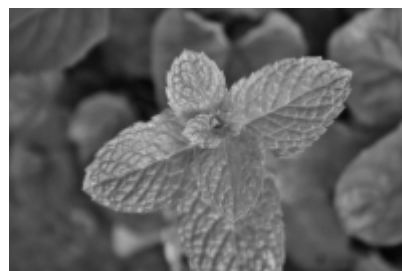
připravila: Alena Strunová

Zdraví z přírody – jak na žlučník

Při nemocech jater nebo žlučníku vám může pomoci **pampeliška**. Zabraňuje tvoření a zvětšování již existujících kamenů. Léčivě působí 4-6 týdnů třikrát denně šálek čaje z této bylinky. Obdobně působí i čaj ze směsi pampelišky s **třezalkou**.

Účinně působí i bylinkové čaje z **máty** nebo **heřmánku**, neboť obsažené silice působí na produkci žluči. Další bylinkou, která pomůže ulevit od potíží se žlučníkem, je obyčejná **majoránka**.

Ostropestřec mariánský se užívá k léčení již od antického Řecka a Říma. Bylo o něm napsáno již více než tři sta vědeckých prací, které potvrzují příznivé účinky této rostliny. Povzbuzuje odtok žluči a pomáhá chránit játra před škodlivými látkami. Čaj se pije dvakrát denně.

Léčivý **řepík** je na výsluní popularity již více než 2000 let, což svědčí o jeho nesporných kvalitách. Má velmi široké použití jak v současném lékařství, tak i v lidovém léčitelství. Řepíkový čaj povzbuzuje tvorbu žluče, pomáhá při onemocněních žlučníku a bývá součástí čajových směsí na choroby žlučníku.

Česnek – pozitivně povzbuzuje činnost jater a žlučníku.

Křen – pomáhá proti žlučovým kamenům.

Mrkev – pomáhá při chorobách jater a žlučníku, po žloutence a zánětech trávicího traktu.

Jablko – pomáhá léčit choroby jater a žlučníku včetně žlučových kamenů.

Citron a červená řepa – sklenička šťávy smíchané ve stejném poměru čistí žlučové cesty.

Med, olivový olej, citrónová šťáva – směs připravená ze stejného množství čistí žlučové cesty.

Sójová strava – působí preventivně proti žlučovým kamenům. Některé pokusy potvrzují domněnku, že již vzniklé žlučové kameny pomáhá rozkládat. Tato strava je vhodná i při onemocnění jater, žaludku, slinivky a střev.

z časopisu Zahrádkář

připravila: Alena Strunová

Fotogalerie - Bílichovské grilování, Lenička Heroutová, Bílichovské slavnosti

